

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVIII. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. August. Triuultio Cardinali S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

potum, me contuli: in quo sic viuo contentus, nullius fortunam ut antepoſitam meam. Quamquam hoc fortalle humilis animi ſit, illud ampli & magni, virtutem æquare honoribus, quod in te factum eſſe mihi ſumma voluptati eſt. Quare & honori tuo gratulor, & voluntati erga me maximas gratias ago: tibi viciffim pollicens, ſi quid acciderit, in quo mea tibi obleruantia & opera alieni poſſit eſſe voluptati, (nam commodo, aut ornamento, nec enim dicere) me ſic amore, & ſtudio, & vigilantia eſſe enixurum, ut tibi facile pateat, te in homines non ingratos tua & officia & benevolentia indicia contuliſſe. Vale. Carpentoracti, XVII. Calend. Septemb. M. D. XXXII.

XVIII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.
Auguſt. Triuulſio Cardinali S. P. D.

Quamquam tu paulò antè à nobis diſceſſiſti: tamen ne viſum humaniſſime Triuulſi, ni iam pridem mihi factum eſſe videar, cum te non vidi neque tecum colloctus ſum. Ita ſum capus tua iſta præſtanti humanitate, ſuauiſſimisque ſermonibus: qui inter nos tales extiterunt, quales amantium inter ſe, & benevolentium eſſe ſolent, familiaritate dulces, ſimplicitate periti. In quibus ego & animi tui erga me perſpexi plenam amiſſimam voluntatis, & tu de meo perſuaſiſſimus eſſe poſui. Sed tu nimium celer, ſubitusque diſceſſus, non mediocrem mihi deſiderium tui reliquit: habui tamen in memoria, quoruſque proſiſcenti facturum me receperam, dediſque ad ſummum Pontificem literas, tuum hac tranſitum illi declarantes, & quantum tu in omnibus ſermonibus conſiliis que rerum aut geſtationum, aut gerendatum animo & cura mihi excubare viſus eſſet, quo ipſius dignitas, & ſedis Apoſtolicæ autoritas per te ſemper ſua incolumisq; maneret. In quo debirum tibi tribui apud eum virtutis, & humanitatis, & prudentiaſque teſtimonium. Hoc cum à me ira factum ſit, ſcripſerimque præterea non pauca ad huius ſuam provinciam pertinentia: tuar nunc partes ſunt, certiorum eum facere per literas, quid tibi de omnibus hiſce rebus videatur, ut ſi fieri poteſt, tua autoritate ad noſtros ſcribendi rogandique labores accedente, maior ab illis habeatur horum locorum & populorum ratio, quam adhuc quidem habita eſt: & verè ſi cogitare volumus, habenda etiam eſt. Siue enim ſalutæ ſalutæ res fuerint, quod opto equidem ut ita ſit, & Deum immortalem ſupplex precor, magnum ſacerdotalis famæ & dignitatis in hiſ regionibus eſt ornamentum: ſiue illa excidio calamitateque propinquæ, quod magis formido horreoque, hic

portas

portus fortunis omnium futurus est tutissimus. Sed ego impro-
dientia labor, qui hæc te admoneam, cui non minus nota sunt
quam mihi. Quamobrem de his hæcenus. Illud silentio non
præteribo, quod me meus erga te amor animo & lingua v'surpans
sæpè cogit, me tuum esse cum omnibus meis, atque ita tuum, ut
qui te ex animo magis diligit, quam ego & diligo, & omni cultu
obferuantiaque complector, habeas profectò neminem. Val.
Carpentoraëti, VI. Idus Nouemb. M. CCCC. XXXI.

XIX.

IAC. SADO LETVS EPISC. CARP.
August. Triuulvio Cardinali. S. P. D.

ACCÉPI literas tuas, quas ex Vrbe ad me dedisti: in quibus
recognoui animum tuum pristinum propensum in rem
dignitatem ecclesiasticam: tuamque erga me plenam amicitiarum
studij voluntatem: pro qua tibi me vehementer obstrictum esse
sentio. Sed accidit mihi per incommode, ut molestissimo morbo
impediret, quominus, quod maximè cupiebam, crebrius ad
te scriberem. Nihil enim fieri potest amore in te meo, & volun-
tate tecum per literas quasi colloquendi, ardentius. Quo è morbo
si emerisero, nullum à me officium beneuolentissimi homi-
nis requires. Nunc ut se res habet, quamquam spem propinquam
optatæ salutis iam habeamus: sumus tamen admodum imbecilli.
Quòd cum summo Pontifice diligenter egeris, populosque
li hocce commendaris, qui etiam sua sponte plurimum debent
esse commendati, pertinuit hoc ad fidem quoque tuam, & ad au-
thentissimam hominis auctoritatem: quæ tum maximè gravis est, cum
utilitati publicæ suffragatur: in qua quod te video & animo
cogitatione esse intentum, maiorem in modum tibi gratulor.
Vera enim est laus, & meo quidem iudicio omnium maxima
dignitas qua quis plurimum potest, & sapientiam qua est præ-
ditus, ad alienum commodum potissimum, & ad utilitatem Re-
pub. conferre. In qua procuranda eum & mihi, & cunctis qui
commune bonum contendunt, præposita sit & opera & pruden-
tia tua: iure & tu magnus, & nos qui tua amicitia fruimur, ho-
rentes per te, atque honesti sumus. Sed quid in his locis narra-
gatur, quod quidem cognitione dignum sit, quoniam & legi-
tus missus est dedita opera, qui Pontificem de omnibus rebus
edoccat, & idem meas literas meaque mandata ad te perculit.
modo isthuc peruenit, nunc non est commemorare necesse. Illud
tibi non dubium esse volo: in omnibus quæ gerentur, quæ
que contingent, tam publicis, quam priuatis meis & propriis
me semper in tua fide, patrocinio, beneuolentia, autoritate
plurimum
Val.